

[Jytte Hilden]

meget præcis ting, vi ønsker, en meget præcis fordelingspolitik, en fordelingspolitik over generationer, til den unge familie, til den ældre familie, en fordelingspolitik, der vedrører, at vi – i hvert fald et flertal af Folketingets partier – synes, at både mænd og kvinder skal have nogle rettigheder på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet og også nogle rettigheder, hvis det skulle være så trist, at de bliver ledige og bliver sendt ud af arbejdsmarkedet.

Så det er ikke rigtigt, at det er fuldstændig tilfældigt. Det er muligt, at man kan beskrive det som en bombe – nu fik jeg ikke helt fat i, hvad det var for en avis, det pågældende citat kom fra – men jeg har et konkret spørgsmål til Fremskridtspartiet, for nu har vi jo fået mange forskellige udlægninger. Jeg forstår for det første, at der findes tal for dette kolossalt stigende antal tjenestemænd, som skal pensioneres. Jeg vil gerne have at vide, hvor de tabeller er, og hvad det er for nogle tal.

Det er det ene spørgsmål, jeg vil stille. Det andet spørgsmål, jeg vil stille, er: I Fremskridtspartiets dagsorden står der, at man skal tilgodese personer over 67 år. Nu forstår jeg, at man altså nærmest skal skyde de 39.000 familier, der består af tjenestemænd, der også er over 67 år, for de skal altså tilsyneladende ikke ifølge ordførerens bemærkninger for et øjeblik siden have de ydelser, som ellers står i Fremskridtspartiets dagsorden.

I dagsordenen står der, at det gælder personer over 67 år. Man får ikke tjenestemandspension, hvis ikke man er over 67 år, og der er i dag 39.000 familier, der får det. Beløbet er af størrelsesordenen 9-10 mia. kr. af de samlede overførselsindkomster, som i alt udgør et eller andet sted mellem 140 og 150 mia. kr. Jeg vil gerne spørge: Skal tjenestemændene ikke have del i de goder, som andre over 67 år skal have?

Bente Juncker (CD):

Tidligere på dagen bemærkede formanden, at Fremskridtspartiet også skulle have lejlighed til at have en ordførertale, og så tænkte jeg, ja, selvfølgelig skal Fremskridtspartiet have lejlighed til at have en ordførertale, fordi vi så i den får svar på alle tingene.

Hr. Poul Nødgaard holdt en tale, som sikkert gør sig vældig godt ude i forsamlingshusene, men når man herinde har stillet en dagsorden, vil jeg gerne vide, hvad det er for nogle overfø-

selsindkomster, der skal reduceres, og med hvor meget.

Nu har vi spurgt igennem debatten og foreløbig fundet ud af, at pensionisterne skal have deres boligydelse. Det skal de selvfølgelig have. Det er jeg helt enig med hr. Poul Nødgaard i. Men hvilke af de andre 8-10 overførselsarter er det, der skal reduceres, og med hvor meget?

Jeg synes egentlig, befolkningen har krav på at vide, hvor meget det egentlig er, man vil reducere med, for det er jo det, der er afgørende for, at man kan tage stilling til den dagsorden, der er fremsat.

Når hr. Poul Nødgaard siger, at det hele farer vild, at der nu skal ryddes op og alle de gloser, som hr. Poul Nødgaard brugte, vil jeg sige, at der er foregået noget egentlig ganske flot herinde for et års tid siden, nemlig at syv partier var enige i en regulering af disse overførselsindkomster på 2 pct., en regulering, som stort set svarer til det, en LO-arbejder får.

Jeg synes, det var ganske flot, at man kunne samles om den regulering, og selv SF gik med til dette. Jeg spørger stadig, for nu har Fremskridtspartiet haft deres ordfører på talerstolen, og vi har ikke hørt et suk om, hvad det er for nogle sats, der skal reguleres, hvad det er for noget, der skal fjernes osv. Jeg synes, at Folketinget har krav på at få at vide, hvem de 8-10 er i den tabel, som Kommunernes Landsforening har lavet – dér står det specificeret ganske tydeligt ud – som ikke skal have noget, og som skal have reduceret det, de får.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Ja, først vil jeg lige sige til fru Jytte Hilden om tjenestemændene – jeg forstod måske ikke helt præcis, hvad fru Jytte Hilden mente – at det, jeg tog frem i min ordførertale, var et ganske konkret eksempel fra kommunerne, som er ført videre over på staten. Så vil I så gerne gå ned i nogle detaljer – det er selvfølgelig også tilladt – men jeg påpeger bare – og det ved jeg fru Jytte Hilden som tidligere skolemenneske er klar over – at i slutningen af 1960'erne og først i 1970'erne blev der ansat i titusindvis af tjenestemænd bl.a. i folkeskolen. Jeg har selv siddet i en skolesektor og set, hvordan de på samleband hvert år til august ansatte nye lærere.

Disse lærere – nu går vi så til folkeskolen, vi kunne også gå til gymnasiet – er nu et stykke